

ଟିପ୍ପଣୀ

୩୩

ପଶୁପାଳନ

ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ଆରମ୍ଭରୁ ନିଜର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥା-ଖାଦ୍ୟ(ଦୁଗ୍ଧ, ମାଂସ ଏବଂ ଅଣ୍ଡା), ବସ୍ତ୍ର(ଚମଡ଼ା କିମ୍ବା ପଶମ), ଶ୍ରମ(ବୋଝ ଖଣିକାରୁ ଉଠାଇବା) ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଣିଷ ନିର୍ଭର କରିଆସୁଛି । ଏହି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଜାତିରେ ଉନ୍ନତ ପ୍ରଜନନ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵହଣୀୟ ଗୁଣବତ୍ତାର ବିକାଶ ଘଟାଇବା ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା ଅଟେ । ଏଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ଅନବରତଭାବେ ଚେଷ୍ଟା କରି ଗୃହପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କର ଜାତିରେ ଉନ୍ନତି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଦରକାରୀ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ପାଠରେ ତୁମେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର ପଶୁମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ଜାତି ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ସେହିମାନଙ୍କର କେତେକ ଉନ୍ନତ କିମ୍ବା ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବ ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ଏହି ପାଠଟି ଅଧ୍ୟୟନ ପରେ ତୁମେ:

- ପଶୁପାଳନ ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞା ଦେଇପାରିବ ।
- ଜଙ୍ଗଲୀ, ପୋଷା ଏବଂ ଗୃହପାଳିତ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ପାରିବ ।
- ଗୃହପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀରେ ବର୍ଗୀକରଣ କରିପାରିବ ।
- ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅଧିକ ଦୁଗ୍ଧ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଭାରତୀୟ ଓ ବିଦେଶୀ ଗୋରୁଗାଈମାନଙ୍କର ତାଲିକା କରିପାରିବ ।
- ଗୋମହିଷାଦି ପାଳନ ଓ ଯନ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବ ।
- ପ୍ରମୁଖ ଦୁଗ୍ଧଜାତୀୟ ଉତ୍ପାଦନଗୁଡ଼ିକର ନାମ ସୂଚାଇ ପାରିବ ।
- କୃତ୍ରିମ ବୀର୍ଯ୍ୟ ସଞ୍ଚାରଣ ଏବଂ ଭୃଣ ପ୍ରତିରୋଧ ପରି ଆଧୁନିକ ଜିନୀୟ କୌଶଳର ଉନ୍ନତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବେ ।
- ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନତ ଜାତିର ଘୁସୁରି, ମେଣ୍ଟା, ଛେଳି, ଘୋଡ଼ା, କୁକୁଡ଼ା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପଯୋଗକୁ ତାଲିକା କରିବାପାରିବ ।
- ପଶୁମାନଙ୍କୁ ହେଉଥିବା ସାଧାରଣ ରୋଗ, ସେଗୁଡ଼ିକର ଲକ୍ଷଣ ଓ ରୋଗର କାରକଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିବ ।

୩୩.୧ ପଶୁପାଳନ

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗୃହପାଳିତ ପଶୁଙ୍କର ପ୍ରଜନନର ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ସେବା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନର ବିଜ୍ଞାନକୁ ପଶୁପାଳନ କୁହାଯାଏ । ‘ହଜ୍ବ୍ୟାଣ୍ଡ’(husband), ଶବ୍ଦରୁ ‘ହଜ୍ବ୍ୟାନ୍ଡ୍ରି’(husbandary)ଉଦ୍ଭୂତ ହୋଇଅଛି । ଯାହା ଅର୍ଥ ହେଲା- ଯିଏ ଯନ୍ତ୍ର ନିଏ । ଯେତେବେଳେ ଏଥିରେ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁର ଉଚିତ ଉପଯୋଗର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ସାମିଲ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ପଶୁଧନ ପରିଚ୍ଛଳନା (Livestock management)କୁହାଯାଏ ।

ଟିପ୍ପଣୀ

ପଶୁମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ

ଜଙ୍ଗଲୀ- ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ମୁକ୍ତଭାବରେ ରଖିଲେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଜନନ ଉନ୍ନତତର ହୋଇଥାଏ । ଏହି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ଉପଯୋଗ କରିବା ସହଜ ନୁହେଁ । ଉଦାହରଣ- ବାଘ, ଚିତାବାଘ, ଗଣ୍ଡା, ହରିଣ ଆଦି ।

ପୋଷା- ଏମିତି ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଧରି ଆଣାଯାଏ ଏବଂ ଭଲଭାବେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଇ ମନୁଷ୍ୟ ଏମାନଙ୍କୁ ଉପଯୋଗ କରାଯାଏ । ଉଦାହରଣ - ହାତୀ, ସିଂହାଞ୍ଜି, ଗରିଲା, ଚମରୀ ଗାଈଆଦି ।

ଗୃହପାଳିତ - ଏମିତିକା ପଶୁଙ୍କୁ ଘରକାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଯାଏ ଏବଂ ଘରୋଇ ବାତାବରଣରେ ସହଜରେ ପ୍ରଜନନ କରିଥାନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏମାନଙ୍କ ପାଳନ କରାଯାଏ । ସାଧାରଣ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁମାନେ ହେଲେ କୁକୁର, ଘୋଡ଼ା, ଗାଈ, ମେଣ୍ଟା, ମଇଁଷି, କୁକୁଡ଼ା ଇତ୍ୟାଦି ।

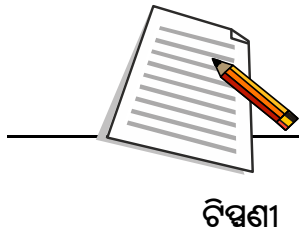
ଗୃହପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱ :

ବ୍ୟବହାରିକ କାରଣରୁ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ ।

୧. ଦୁଗ୍ଧ ଦେଉଥିବା ପଶୁ	-	ଗାଈ, ମଇଁଷି, ମେଣ୍ଟା, ଛେଳି ଇତ୍ୟାଦି ।
୨. ଭାରବାହୀ ପଶୁ
(ଓଜନ ବହନରେ ବ୍ୟବହୃତ)	-	ବଳଦ, ଘୋଡ଼ା, ଗଧ, ଖଚର, ଓଟ୍
ହାତୀ, ଚମରୀ ଗାଈ ଇତ୍ୟାଦି ।
୩. ତନ୍ତ୍ର, ଲୋମ ଏବଂ
ଚମଡ଼ା ଦେଉଥିବା	-	ଛେଳି, ମେଣ୍ଟା, ଗୋରୁଗାଈ, ମଇଁଷି, ଓଟ୍
ଇତ୍ୟାଦି ।
୪. ମାଂସ ଓ ଅଣ୍ଡା
ଦେଉଥିବା ପଶୁ	-	କୁକୁଡ଼ା ଏବଂ ହଂସ, ଛେଳି, ମଇଁଷି, ଘୁଷୁରି
ଇତ୍ୟାଦି ।

୩୩.୨ ଦୁଗ୍ଧ ଏବଂ ମାଂସ ଯୋଗାଉଥିବା ପଶୁ

ଭାରତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପଶୁଙ୍କୁ ଦୁଗ୍ଧ ଓ ମାଂସ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପଲବ୍ଧ ଏବଂ ଆଞ୍ଚଳିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ନେଇ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ପୃଥିବୀରେ ଭାରତ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଗ୍ଧ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଦେଶ । ଭାରତ ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଗ୍ଧ ବାବହାରକାରୀ ଦେଶ । ଭାରତରେ ମଇଁଷିଠାରୁ ୫୩ ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ଦୁଗ୍ଧ ଉତ୍ପାଦିତ

ହୁଏ ଏବଂ ଦେଶରେ ଅଧିକାଂଶ ଦୁଗ୍ଧ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କାରଖାନା ମଇଁଷି ଦୁଗ୍ଧ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

ଭାରତରେ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ଡାଏରୀ ହେଭେଲିପମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ୍ (ଏନ୍‌ଡି‌ପିବି) ସମବାୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦିଗରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସଂସ୍ଥା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଘରୋଇ ସଂସ୍ଥା ସହିତ ବିଦେଶୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଭାଗୀଦାରୀ ଯୋଜନା ଓ ବିଭାଜିତ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ।

ଗୋମହିଷାଦି : ଗାଈ, ବଳଦ, ଷଢ଼, ଛେଳି, ମେଣ୍ଟା ଇତ୍ୟାଦି ଗୋମହିଷାଦିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହି ଜାତିର ମାଈ ପଶୁମାନେ ଦୁଗ୍ଧ ଦିଅନ୍ତି । ଏହା ମଣିଷ ସମାଜକୁ ପୁଷ୍ଟିସାର ହିସାବରେ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଏ । ଏହି ଜାତିର ମାଈମାନେ ଦୁଗ୍ଧ ଦେଉଥିବାବେଳେ, ଅନ୍ତରାମାନେ ବିଭିନ୍ନ କାମ, ମାଂସ ଏବଂ ଚମଡ଼ା ଦେଇ କୃଷି ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଦୁଗ୍ଧକୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଯଥା ଘିଅ, ଦହି, ଲହୁଣି ଏବଂ ଛେନା ଇତ୍ୟାଦିରେ ଖିଆ ଯାଏ । ଏହି ଜୀବମାନଙ୍କର ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁକୁ (ଗୋବର) ଖତ, ଜୈବିକ ଗ୍ୟାସ୍ ଏବଂ ଇନ୍ଦନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଭାରତ ଓ ବିଦେଶରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ପ୍ରଜନନରେ ଗୋମହିଷାଦି ଅଛନ୍ତି ।

୩୩.୨.୧ ଦୁଗ୍ଧ ଦେଉଥିବା ପଶୁ

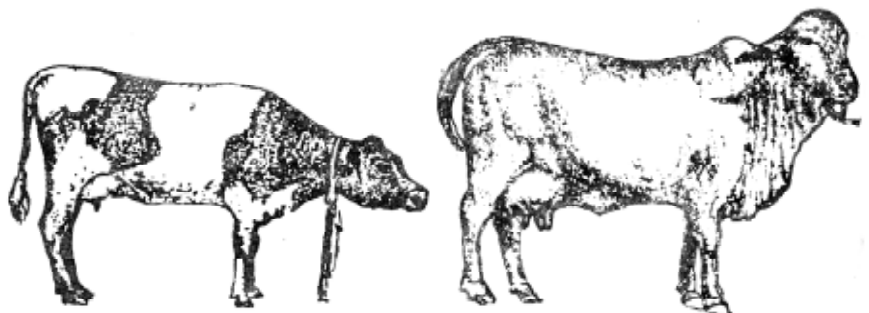
ବଂଶ(breed) କ'ଣ ?

ସମାନ ବଂଶାନୁକ୍ରମ ଓ ଶରୀରର ଆକୃତି, ଆକାର ଓ ଗଠନରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଜାତିର ପ୍ରାଣୀର ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଏକ ବଂଶ କୁହାଯାଏ ।

ମୁଖ୍ୟ ବଂଶର ଶ୍ରେଣୀ ବିଭାଗ

ନିମ୍ନଲିଖିତ ତିନୋଟି ବିଭାଗରେ ଅଛନ୍ତି ।

- (a) ଭାରତୀୟ (ହିନ୍ଦି) ଜାତି - ଗିର, ସାହିଓ୍ଵାଲ, ନାଲିଆସିନ୍ଧି, ଥରାରକର୍, କନକେଜ ଇତ୍ୟାଦି ହେଉଛନ୍ତି କେତେକ ଅଧିକ ଦୁଗ୍ଧ ଦେଉଥିବା ବର୍ଗର ଗାଈଗୋରୁ (ଚିତ୍ର ୩୩.୧)

ଫ୍ରିଏସିଆଲ୍

ସାହିଓ୍ଵାଲ

ଚିତ୍ର ୩୩.୧ ଅଧିକ ଦୁଗ୍ଧ ଦେଉଥିବା ଭାରତୀୟ ପ୍ରଜନ

ଟିପ୍ପଣୀ

- (b) ବିଦେଶୀ ଜାତି (ଆମଦାନୀ ବୃତ୍ତି) ହୋଇ ଆସିଥିବା- ହିଲ୍‌ଷ୍ଟେନ, ଫ୍ରେସିଏନ୍, ଜର୍ସି, ସୁଇସ୍ ଇତ୍ୟାଦି ହେଉଛି କିଛି ଅଧିକ ଦୁଗ୍ଧ ଦେଉଥିବା ବର୍ଗର ଗୋରୁ । ଏମାନଙ୍କ ବିଦେଶରୁ ଆମଦାନୀ କରାଯାଇଅଛି ଏବଂ ଭାରତରେ ପାଳନ କରାଯାଇଛି ।
- (c) ଭାରତୀୟ ଗୋରୁଗାଈଙ୍କର ଉନ୍ନତ ଜାତି (ବୃତ୍ତି)- ଦୁଇଟି ଇନ୍ଦିଆ ବୃତ୍ତର ସଂଗମ କରାଇ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଉନ୍ନତ ବୃତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ସହିଝାଲ ଏବଂ ଫ୍ରେସିଏନ୍ ବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସଂଗମ କରି ଫ୍ରେସିଝାଲ ନାମକ ଏକ ଉନ୍ନତ କିସମ ଏବଂ ସେହିପରି ନାମକ କରନ୍ ସ୍ୱିସ୍ ନାମକ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉନ୍ନତ କିସମ ସୃଷ୍ଟିକରି ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଦୁଗ୍ଧ ଉତ୍ପାଦନ ହେଉଅଛି । ସାରଣୀ ୩୩.୧ କିଛି ମୁଖ୍ୟ କିସମ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଗ୍ଧ ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

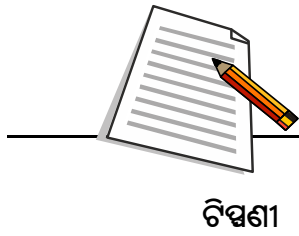
ସାରଣୀ ୩୩.୧ କେତେକ କିସମ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଗ୍ଧ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମତା

କିସମ	ଦୁଗ୍ଧ ଉତ୍ପାଦନ (ଲିଟର) ଦୁଗ୍ଧ ସ୍ରାବ ଅବଧୂରେ	ପାଳନ ହେଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳ
ଗିର	୧୨୦୦-୨୨୦୦	ଗୁଜରାଟ, ରାଜସ୍ଥାନ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
ନାଲି ସିନ୍ଧି	୭୦୦-୨୨୦୦	ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, ଭାରତ ଓ ପାକିସ୍ଥାନ
ସହିଝାଲ	୧୧୦୦-୩୧୦୦	ସମେତ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ
କନକେଜ୍	୧୪୦୦	ହରିୟାନା, ପଞ୍ଜାବ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ
ଥାରପୁରକର	୭୦୦-୨୨୦୦	ଗୁଜରାଟ
ମେଝୁଡ଼ି	୧୧୦୦	ରାଜସ୍ଥାନ
ଅନଗୋଲ୍	୭୦୦	ରାଜସ୍ଥାନ
ହରିୟାନା	୫୦୦	ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ
ହାଲିକର	୨୨୭-୧୧୩୪ ଲିଟର	ଗୁଜରାଟ, ରାଜସ୍ଥାନ
କଙ୍ଗାୟମ୍	୬୬୫ଲିଟର	ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ
		ତାମିଲନାଡୁ

ଦୁଗ୍ଧ ସ୍ରାବ ଅଧିକ : ଗୋଟିଏ ଛୁଆ ଜନ୍ମ ହେବାଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗର୍ଭଧାରଣ ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରେ ଦୁଗ୍ଧ ଉତ୍ପାଦନ ହେବା ସମୟକୁ ଦୁଗ୍ଧ ସ୍ରାବ ଅବଧୂ କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଏହା ସାଧାରଣତଃ ୩୦୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହେ ।

ମଙ୍ଗୁଷିଙ୍କର କିସମ

କିସମ	ପାଳନ ହେଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳ
ମୁରା	ହରିୟାନା ଓ ପଞ୍ଜାବ
ଭଦାଝାରୀ	ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଓ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ
ଜାଫୁରାବାଦୀ	ଗୁଜରାଟ
ସୁର୍ତ୍ତ	ଗୁଜରାଟ
ମେହଗାନା	ଗୁଜରାଟ (ସୁର୍ତ୍ତ ଓ ମୁରାର ସଂକରଣ)
ନାଗପୁରୀ	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
ନାଳରବି	ପଞ୍ଜାବ
ପୋଲାର୍କମେଡ଼ା	ଓଡ଼ିଶା

୩୩.୨.୨ ଗୋଖାଦ୍ୟ

ଗାଈ ଓ ମଈଁଷିମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଘାସ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପୋଷଣ ଯୋଗାଇ ପାରି ନ ଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ସୁଷମ ଖାଦ୍ୟ ହିସାବରେ ବହୁପରିମାଣରେ ତନ୍ତୁପୁକ୍ତ ଶୁଖିଲା ପଶୁ ଖାଦ୍ୟ, ତାଲିଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ । ଯଥା- ସୋୟାବିନ୍, ମଟର ଏବଂ ଶସ୍ୟଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ମକା ଓ ଜୋଆର ଆଦି ଦରକାର ହୋଇଥାଏ । ତନ୍ତୁପୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ (ଶୁଖିଲା କିମ୍ବା ସବୁଜ ପଶୁ ଖାଦ୍ୟ କିମ୍ବା ତନ୍ତୁମୟ ଖାଦ୍ୟ) ଏବଂ ଘନୀଭୂତ ଶସ୍ୟକଣା, ପିତିଆ, ଧାତବଲବଣ, ଏବଂ ଭିଟାମିନ୍ ପରି ଖାଦ୍ୟ ଗୋରୁ ମହିଷାଦିମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଅଟେ ।

୩୩.୨.୩ ଦୁଗ୍ଧଜାତ ପଦାର୍ଥ

ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଥିବା ଦୁଗ୍ଧକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକ୍ରିମ୍ ପୁକ୍ତ ଦୁଗ୍ଧ କୁହାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ଏଥିରୁ କ୍ରିମ୍ ଅଲଗା କରିଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁଧକୁ ଟୋନଡ୍ ଦୁଗ୍ଧ କହନ୍ତି । ଏହି ଦୁଗ୍ଧରେ ସ୍ନେହସାର ଅଂଶ ନ ଥାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ସ୍କିମ୍ମିଫ୍ ଦୁଗ୍ଧ ବା ସରବିହୀନ ଦୁଗ୍ଧ କୁହାଯାଏ । ସ୍ନେହସାରର ପରିମାଣକୁ ଆଧାର କରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଦୁଗ୍ଧ ଉତ୍ପାଦ ନିର୍ମଳିତ ଅଟେ ।

କ୍ରିମ୍ :

ଏହା ଦୁଗ୍ଧକୁ ମନ୍ଥନ କରିବାରେ ମିଳିଥାଏ, ସ୍ନେହସାର ଅଂଶ ଉପରକୁ ଆସେ, ଏହାକୁ ତରଳ ଅଂଶ ନିଷ୍କାସନ କରିବାପରେ ଅଲଗା କରାଯାଏ । ଏଥିରେ କ୍ରିମ୍ ହିସାବରେ ୧୦-୨୦ ପ୍ରତିଶତ ସ୍ନେହସାର ଥାଏ ।

ଦହି :

ବୀଜାଣୁଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଯୋଗୁଁ ଦୁଗ୍ଧ ଦହିରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ ।

ଘୋଳଦହି :

ଏହା ହେଉଛି ଲହୁଣୀ କାଢ଼ିବାପରେ ବାକି ତରଳ ପଦାର୍ଥ ।

ଘିଅ :

ଲହୁଣୀକୁ ଗରମ କଲେ ଜଳୀୟ ଅଂଶ ବାଷ୍ପୀଭୂତ ହୁଏ ଏବଂ ଶତପ୍ରତିଶତ ସ୍ନେହସାର ରହିଯାଏ ।

ଘନୀଭୂତ ଦୁଗ୍ଧ :

ଚିନି ମିଶାଇ ବା ନ ମିଶାଇ ଦୁଗ୍ଧରୁ ପାଣି ଅଂଶକୁ ଅଲଗା କରି ଅଧିକ ସାନ୍ଦ୍ର କରାଯାଏ । ଏଥିରେ ୩୧% କଠିନ ଦୁଗ୍ଧ ସହିତ ୯% ସ୍ନେହସାର ଥାଏ ।

ଗୁଣ୍ଡ ଦୁଗ୍ଧ :

ଏହା ଦୁଗ୍ଧର ଗୁଣ୍ଡ ଅବସ୍ଥା ।

ଛେନା :

ଦୁଗ୍ଧ ପୁଷ୍ଟିସାର-କେଜିନ୍ ସହିତ ସ୍ନେହସାର ଓ ଜଳ ବସିଗଲେ ଛେନା ହୁଏ ।

ଖୁଆ :

ଜଳୀୟ ଅଂଶ ବାଷ୍ପୀଭୂତ କରି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣକୁ ପ୍ରାୟ ୭୦-୭୫ କମାଇ ଏକ ଶୁଷ୍କ ଦୁଗ୍ଧ ଉତ୍ପାଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ ।

ଟିପ୍ପଣୀ

ଗୋବର :

ଗାଓରକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଘସି ତିଆରି କରି ଇନ୍ଦନ ଭାବରେ ଜାଳିବାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଭାରତର ମୁଖ୍ୟତଃ ଗାଁମାନଙ୍କରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ହୁଏ । କୃଷକମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋବରକୁ ଜୈବିକ ଗ୍ୟାସ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଓ ରହି ଯାଉଥିବା ଅଂଶକୁ ଖତ କରନ୍ତି ।

ଜୈବିକ ଗ୍ୟାସ ପ୍ଲାଣ୍ଟ (ଗୋବର ଗ୍ୟାସ ପ୍ଲାଣ୍ଟ)

ଜୈବିକ ଗ୍ୟାସ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ହେଉଛି ଏକ କୋଠରୀ ଯେଉଁଥିରେ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ (ଗାଈ ଗୋବର, ମଇଁଷି ଗୋବର ଇତ୍ୟାଦି) ଏବଂ କେତେକ ଅବାୟବୀୟ ବୀଜାଣୁକୁ ଏକ ବାୟୁରୋଧୀ ଗ୍ୟାସ କକ୍ଷରେ ଢାଳିଦିଆଯାଏ । ପଶୁମାନଙ୍କର ମଳର ବିଘଟନରେ ମିଥେନ୍ ତିଆରି ହୁଏ । ଏହାକୁ ରୋଷେଇ କରିବାରେ ଏକ ଧୂଆଁ ବିହୀନ ଗ୍ୟାସ ରୂପରେ ଉପଯୋଗ କରାଯାଏ । ଏହି ଗ୍ୟାସ ଆଲୋକ ଜଳାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । କଠିନ ବଳକା ଜିନିଷ ଖତଭାବରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

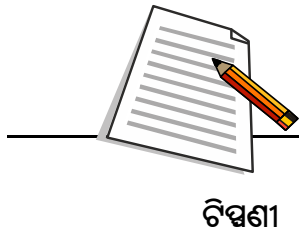
୩୩.୨.୪ ମାଂସ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ପ୍ରାଣୀ

(i) ମେଣ୍ଟା - ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ବୃହତ୍ତମ ପ୍ରଜାତି ହେଉଛି ମେଣ୍ଟା । ଏହା ପଶମ, ମାଂସ, ଦୁଗ୍ଧ ଓ ଚମଡ଼ା ଯୋଗାଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ମଳରୁ ଭଲ ଖତ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୁଏ । ଭାରତରେ ମେଣ୍ଟାର ମୁଖ୍ୟ କିସମ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ :

ମେଣ୍ଟାର କିସମ

କିସମ	ପାଳନ ହେଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳ
ଚୋକଲା	ରାଜସ୍ଥାନ
ନିଆଳ	ରାଜସ୍ଥାନ ଓ ହରିୟାଣା
ମାରଡ୍ୱାରି	ରାଜସ୍ଥାନ ଓ ଗୁଜରାଟ
ମଗରା	ରାଜସ୍ଥାନ
ଜୟସେଲ୍‌ମେରୀ	ରାଜସ୍ଥାନ
ପୁଗୁଲ	ବିକାନିର (ରାଜସ୍ଥାନ)
ମାଲ୍‌ପୁରୀ	ରାଜସ୍ଥାନ
ପୋଟାନଡ୍ୱାଡ଼ି	ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ
ମୁଜାଫରରନ୍‌ଗରୀ	ହରିୟାଣା
ହିସାରତାଲେ	ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଓ ହରିୟାଣା
ନେଲୋର	ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ
ବେଲାରୀ, ହାସନ୍, ମଣ୍ଡ୍ୟା	କର୍ଣ୍ଣାଟକ
ମେତେରି, କାଲିକରସାଲ୍, ଭେମ୍ବୁର	ତାମିଲନାଡୁ

ବିଦେଶୀ କିସମ : ମେଣ୍ଟାର ମୁଖ୍ୟ ବିଦେଶୀ କିସମ ହେଉଛି ଟେ'ଗେନ୍‌ବର୍ଗ, ସାନେନ, ଫ୍ରେଞ୍ଚ ଆଲ୍‌ପାଇନ୍ ଓ ନୁଲବିଆନ୍ ଏବଂ ଆଙ୍ଗୋରା ।

ଚିତ୍ରଣୀ

ମେଷାର ଖାଦ୍ୟ : ସେମାନେ ସବୁଜ ଘାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବଣୁଆ ଗଛ ଖାଆନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ପାଳନ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଷ୍ଟିସାର, ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ଓ ଅଧିକ ଭିଟାମିନ୍ ଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଏ । ସେମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ :

ତାଲିଜାତାୟତ୍ତ ପଶୁଖାଦ୍ୟ : ବିରି, ମୁଗ, ଦରସିମ ଇତ୍ୟାଦି ।

ପିଡ଼ିଆ : ଚିନାବାଦାମ, ସିସେମ୍ ପିଡ଼ିଆ (ପୁଷ୍ଟିସାରରେ ପ୍ରଚୁର)

ଶସ୍ୟ : ମକା, ବାର୍ଲି, ଓଟ୍ ଏବଂ ଜଞ୍ଜିର ।

(ii) ଛେଳି : ଦୁଗ୍ଧ, ମାଂସ ଏବଂ ତମତା ପାଇଁ ଛେଳିମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତ କିଷମ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଏହାର ପାଖାପାଖି ୧୯ ପ୍ରକାରର ଭାରତୀୟ କିଷମ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଛତା ଅନେକ ସ୍ଥାନୀୟ ଅବସ୍ଥିତ ପ୍ରକାରର ଛେଳି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଦେଶର ଚାରିଆଡ଼େ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଛେଳିର କିଷମଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ଆଧାରରେ କରାଯାଇଛି ।

ହିମାଳୟ ଅଞ୍ଚଳ (ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ)

ଚାମ୍, ଗଡ଼ : କାଶ୍ମୀର, ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ, ଜାମ୍ମୁ ଓ କାଶ୍ମୀର

ପସ୍ମିନା : ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ, ଲଦାଖ, ଲାହୁଲ ଏବଂ ସ୍ପାତି ଉପତ୍ୟକା ।

ତେଗୁ : କାଶ୍ମୀର

ଉତ୍ତରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ

ଯମୁନାପାରୁ - ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ

ବିଟଲ - ପଞ୍ଜାବ, ବାରହରି - ଦିଲ୍ଲୀ, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ, ହରିୟାଣା

ମଧ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ : ମାରଡ୍ଘାରି, ମେହସନା ଏବଂ ଜେଲଘାଡ଼ି-ରାଜସ୍ଥାନ, ଗୁଜୁରାଟ ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ କାଠିଆଘାଡ଼ି-ଗୁଜୁରାଟ ଏବଂ ରାଜସ୍ଥାନ ।

ଦକ୍ଷିଣ ଅଞ୍ଚଳ : ସୁରତି-ଗୁଜୁରାଟ, ତେକାନି, ଓସ୍ମାନାବାଦି-ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, ତାମିଲନାଡୁ, ମାଲ୍‌ବାରୀ-କେରଳ । **ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳ :** ବେଙ୍ଗଲି-ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ଆସାମ ଓ ତ୍ରିପୁରା ।

ଛେଳିର ଖାଦ୍ୟ : ବହୁଳଭାବେ ସବୁଜ ପିଡ଼ିଆରେ ଛେଳିମାନେ ଚରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଶସ୍ୟକଣା ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଏ । ବେଳେବେଳେ ଦୁଧିଆଳି ଛେଳିଙ୍କୁ ସୁଷମ ଖାଦ୍ୟଭାବେ ୪-୫କେଜି ପଶୁଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶସ୍ୟଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ମକା, ଜୁଆର ଓ ଅନ୍ୟଶସ୍ୟ ରୁନା ଓ ଚିନାବାଦାମ୍ କିମ୍ବା ଫେଣା ରୁନା କିମ୍ବା ତାତଗୁଣ୍ଡର ମିଶ୍ରଣକୁ ଏକ ସୁଷମା ଖାଦ୍ୟଭାବେ ଦିଆଯାଏ ।

(iii) ଘୁଷୁରି : ଭାରତରେ ଘୁଷୁରୀ ପାଳନ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆଦୃତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଆମ ଦେଶରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ମାଂସ ଉତ୍ପାଦନର ଘୁଷୁରି ମାତ୍ର ୫ ପ୍ରତିଶତ ଯୋଗାଉଛି । ଘୁଷୁରୀ ଚର୍ମ, ଚର୍ବି ଓ ଲୋମ ଯଥାକ୍ରମେ ଚମଡ଼ାଶିଳ୍ପ, ସାବୁନ, ତେଲ, ଝାଡ଼ଣ ହିସାବରେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ । ଘୁଷୁରି ଖିତରେ ଯବକ୍ଷାରଜାନ, ଫସ୍‌ଫରସ୍ ଏବଂ ପୋଟାସିୟମ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଥାଏ ।

ଟିପ୍ପଣୀ

ଭାରତରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ମାଂସ ଉତ୍ପାଦନରେ ଘୁଷୁରି ପ୍ରାୟ ୫% ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି ଏବଂ ଶସ୍ତା ଦାମରେ ପ୍ରାଣୀ ପୁଷ୍ଟିସାରର ଏକ ଉତ୍ତମ ଛୋଇପାରୁଛି । ପୋକ୍ (ଘୁଷୁରିର ମାଂସ)ର କ୍ୟାଲୋରି ମୂଲ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଖାଦ୍ୟପୋଯୋଗୀ ମାଂସଠାରୁ ଅଧିକ ଅଟେ । ଫାର୍ମର ବର୍ଜ୍ୟ, ଆବର୍ଜନା, ଦୂଷିତ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟକୁ ଘୁଷୁରୀ ଖାଇଥାଏ ।

ଘୁଷୁରିର କିସମ

କିସମ	ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳ
ବଡ଼ ଧଳା ଯକ୍ଷ୍ମାୟାର	ଇଂଲଣ୍ଡ, ଭାରତ
ମଧ୍ୟମ ଧଳା ଯକ୍ଷ୍ମାୟାର	ଇଂଲଣ୍ଡ, ଭାରତ
ଲ୍ୟାନ୍‌ଡ୍ରୋସ	ଡେନମାର୍କ
ଏସେକ୍ସ ସ୍ୟାଡୁଲ୍‌ବ୍ୟାକ	ହାମ୍‌ବୁରଗ
ଚାମ୍‌ପାର୍ସ	ଇଂଲଣ୍ଡ
ବରସିଲେ	ଇଂଲଣ୍ଡ

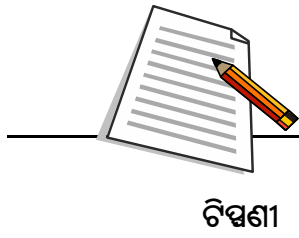
ପାଠଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ୩୩.୧

୧. ଗୃହପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କର ଖୁଆଇବା, ସେମାନଙ୍କ ଯତ୍ନନେବା ତଥା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଜନନକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?
୨. ଜଙ୍ଗଲୀ, ପୋଷ ଓ ପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦିଅ ?
୩. ଭାରତୀୟ ଗାଈମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଦୁଧ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀର ନାମ ଲେଖ ।
୪. ଗୋଖାଦ୍ୟ ମୁଖ୍ୟତଃ କେଉଁଠିରେ ଗଠିତ ?

୩୩.୩ ଭାରବାହା ପଶୁ

ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଭାରବହନ କରିବାରେ ଦରକାର ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଭାରବାହା ପଶୁ କୁହାଯାଏ । ଆଦିକାଳରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପଶୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯାନ୍ତ୍ରିକ ବଳ, ସହନଶୀଳତା ଓ ବେଗ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଆସୁଅଛି । ଘୋଡ଼ାଚଢ଼ା, ଘୋଡ଼ା ଦୌଡ଼, ହାତୀଚଢ଼ି, ଗମନାଗମନ, ବଳ ଓ ଓଜନଦାର ବସ୍ତୁ ବହନ, ମରୁଭୂମିରେ ଓଟ୍‌ ଚଢ଼ିବା ସ ଜଳବିନା ଅନେକ ଦିନ ବଞ୍ଚିପାରିବା, ଗଧ ଓ ଖରର (ଅଣ୍ଡିରା ଗଧ ଓ ମାଈ ଘୋଡ଼ାର ସଂକର)କୁ ଭାର ବହନ ବିନିଯୋଗ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଅଧିକାଂଶ ଭାରବାହା ପଶୁ ତୃଣଭୋଜୀ ଏବଂ ଗଛର ପତ୍ର ଗୁଳ୍ମ, ଏବଂ ବୁଦାଖାଇ ବଞ୍ଚି ରହନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ପାଳନବେଳେ ଶସ୍ୟକଣା, ଶିମ୍ବ, ତୁଳାମଞ୍ଜି, ମକା, କୁଣ୍ଡା ସହିତ ଶୁଖିଲା/ସବୁଜ ପଶୁଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଏ । ରାଜସ୍ଥାନରେ ଦୁଗ୍ଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଓଟ୍‌ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

ଘୋଡ଼ା ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଦୌଡ଼ିବାରେ, ବିପୁଳ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ଓ ସହନଶୀଳତା ଘୋଡ଼ାର ଅଛି । ଘୋଡ଼ା ଋଳନା, ଭାର ବୋହିବା, ପାହାଡ଼ ଚଢ଼ିବା ଓ ଜଙ୍ଗଲ ପଥ ଅତିକ୍ରମ

କରିବାରକୁ ଏହାର ଶାରୀରିକ ଗଠନ ଅନୁକୂଳ । ସେମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ଯେକୌଣସି ଜଳବାୟୁରେ ପାଳନ କରାଯାଇପାରେ । ସେମାନେ ଖୁବ୍ ବେଗରେ ଯାଇପାରୁଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାହାଡ଼ିଆ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ଉପଯୋଗୀ ।

ସାଧାରଣ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଜନ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିତରଣ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ ।

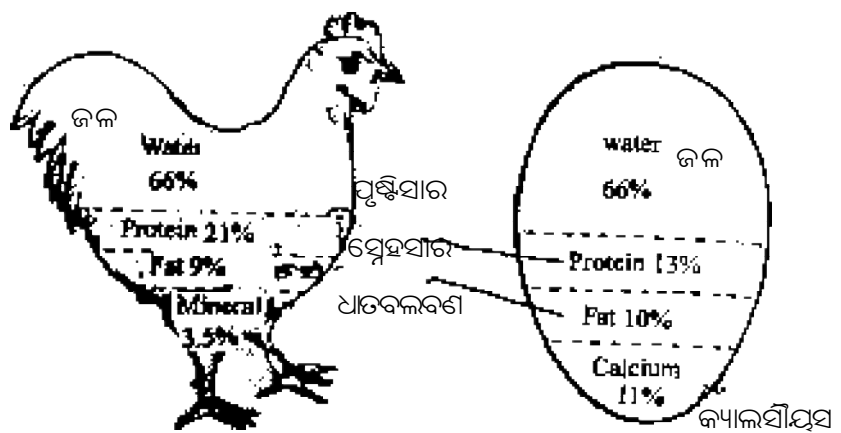
କ୍ଷେତ୍ର	ଦେଖାଯାଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳ
କାଥିଆଝାରୀ କିମ୍ବା କଉଡ଼ି	ରାଜସ୍ଥାନ ଏବଂ ଗୁଜରାଟ
ମାରଝାରି କିମ୍ବା ମାଲ୍‌ଭି	ରାଜସ୍ଥାନ
ଭୂତିଆ	ହିମାଳୟ ଅଞ୍ଚଳର ତରାଇ ଭାଗ (ପଞ୍ଜାବ-ଭୂଟାନ)
ମଣିପୁର ପନି	ପୂର୍ବୀୟ ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ
ସିପତି ପନି	ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ

୩୩.୪ ଲୋମ, ଚମଡ଼ା ଓ ଚର୍ମ ପ୍ରଦାୟୀ ପଶୁ

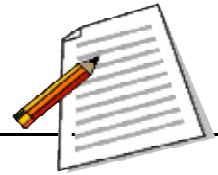
ମାଂସ, ଦୁଗ୍ଧ ଓ ପରିବହନକୁ ଛାଡ଼ି ପଶୁସମ୍ପଦ ଅନେକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦ ଯଥା ଲୋମ, ଚର୍ମ ଓ ଚମଡ଼ା ପ୍ରଭୃତି ଯୋଗାନ୍ତି । ପଶମର ସୂତା, ରସି, ଗାଲିଚା, କପଡ଼ା ଏବଂ ଖିତ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ପଦାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ସାଧାରଣତଃ ଛେଳି ଏବଂ ମେଝା ତତ୍ତ୍ୱ ଯୋଗାନ୍ତି ।

୩୩.୫ ଅଣ୍ଡା ଦେଉଥିବା ପ୍ରାଣୀ

ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ଅଣ୍ଡା ଦେଉଥିବା ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ଅଣ୍ଡାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁଷ୍ଟିସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଏ । ପକ୍ଷୀପାଳନ ପଦର ସଞ୍ଜା ହେଲା ଅଣ୍ଡା ଓ ମାଂସ ପାଇଁ କୁକୁଡ଼ା, ବତକ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ପୋଷିବା ଓ ପାଳନ କରିବା । ପକ୍ଷୀ ପାଳନ ଆଦୃତ ହେବାର କାରଣ ହେଲା ଏହାର ଋଷ ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବେ ଆରମ୍ଭ ଓ ପାଳନକୁ ସହଜ । ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗର ୧ରୁ ୬ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ତାହାକୁ ଶାନ୍ତ ଭରଣା କରେ । ଏହାକୁ ସୁବିଧାରେ ପାଳନ କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଅଳ୍ପ ଜାଗା ଓ ଶୂନ୍ୟ ଦରକାର କରେ । ସେମାନଙ୍କ ଅଣ୍ଡା ପୋଷକର ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଉତ୍ସ ହେଲା ପାଳିତ ପକ୍ଷୀ । ଚିତ୍ର ୩୩.୨ରେ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ ଓ ଅଣ୍ଡାର ପୋଷକ ଗଠନର ଏକ ତୁଳନାତ୍ମକ ବିବରଣୀ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଚିତ୍ର ୩୩.୨ କୁକୁଡ଼ା ଓ ଅଣ୍ଡାର ସଂଘଟନ

ଟିପ୍ପଣୀ

କୁକୁଡ଼ା ଭଳି ଗୃହପାଳିତ ପକ୍ଷୀଙ୍କର ସାଧାରଣ କିସମ

ଭାରତୀୟ କୁକୁଡ଼ାଙ୍କର କିସମ ଉତ୍ତମ ଧରଣର ମାଂସ ଯୋଗାଇଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକର ଆକାର ଛୋଟ । ବିଦେଶୀ କିସମର କୁକୁଡ଼ା ଅପେକ୍ଷା ସାଧାରଣ ରୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଧିରୋଧକ୍ଷମ ଅଧିକ । ତେଣୁ ବିଦେଶୀ କିସମଙ୍କୁ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଟୀକାଦାନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ପତ୍ତିକୁ ଆଧାର କରି କୁକୁଡ଼ାକୁ ନିମ୍ନଭାବରେ ବର୍ଗୀକରଣ କରାଯାଇଛି ।

- (କ) ଆମେରିକୀୟ (ଖ) ଏସୀୟ (ଗ) ଭୂମଧ୍ୟସାଗରୀୟ (ଘ) ଇଂଲଣ୍ଡୀୟ
- ୧) ପ୍ଲାଉମାଉଥ୍ ରକ୍, ରୋଡେ ଆଇଲାଣ୍ଡ ରେଡ୍, ନ୍ୟୁ ହାମ୍ପସାୟାର-ଆମେରିକୀୟ
- ୨) ବ୍ରାହ୍ମା, କୋଚିନ, ଲ୍ୟାଙ୍ଗସାନ୍-ଏସୀୟ
- ୩) ଲେଗହର୍ନ, ମିନୋର୍କା- ଭୂମଧ୍ୟସାଗରୀୟ
- ୪) କରନିସ୍, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆନ୍-ଇଂଲଣ୍ଡୀୟ

ଦେଶୀ କିସମ :

- ଏସିଲ୍ : ରାଜସ୍ଥାନ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ।
- ବସ୍ତରା : ଗୁଜରାଟ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ।
- ଚିଟାଗଙ୍ଗ : ପୂର୍ବ ଭାରତ ।
- କରକନାଥ : ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ।

(୧) ଭାରତୀୟ କିସମ : ଭାରତୀୟ କିସମଗୁଡ଼ିକରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ଏସିଲ୍, ଚିଟାଗଙ୍ଗ, ଘାଗସ୍, ଏବଂ ବସ୍ତରା । ସେମାନଙ୍କର ଅଣ୍ଡା ଦେବାର କ୍ଷମତା ହେଉଛି ପ୍ରତି ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ।

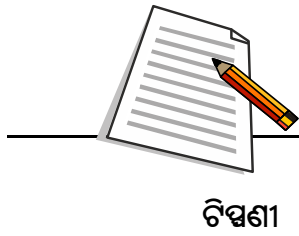
(୨) ବିଦେଶୀ କିସମ : ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ଏସିସ୍‌କୁ କିସମ ଅଣାଯାଇ ଭାରତରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ହ୍ଲାଉଟ୍ ଲେଗହର୍ନ, ମିନୋର୍କା, ରୋଡେ ଆଇଲାଣ୍ଡ ରେଡ୍ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହି ସବୁ ପକ୍ଷୀମାନେ ଶୀଘ୍ର ବଢ଼ନ୍ତି ଓ ଅଧିକ ସେମାନଙ୍କର ଅଣ୍ଡା ଦେବାର କ୍ଷମତା ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ କମ୍ ମାଂସ ଏମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଏ ।

(୩) ଉନ୍ନତ କିସମ : ବି ୭୭, ଆଇ-ଏଲ୍-ଏସ୍ ୮୨ ଇତ୍ୟାଦି କିଛି ଉନ୍ନତ ପ୍ରକାରର କୁକୁଡ଼ା ଭାରତରେ ଶଙ୍କରକରଣ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ବଢ଼ନ୍ତି ଓ ବିଦେଶୀ ପ୍ରକାର ପରି ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଅଣ୍ଡା ଦେବା କ୍ଷମତା ଅଛି ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଜଳବାୟୁରେ ଭଲ ଭାବରେ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଇ ଚଳନ୍ତି ।

କୁକୁଡ଼ା ଖାଦ୍ୟ : ମାଂସ ଓ ଅଣ୍ଡା ଉତ୍ପାଦନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଆଧାର କରି କୁକୁଡ଼ାର ଖାଦ୍ୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ମକା, ଚାଉଳ, ଗହମ କୁଣ୍ଡା, ଚିନାବାଦାମ, ଶୁଖୁଆଗୁଣ୍ଡ, ତୁନ ପଥର, ହାତଗୁଣ୍ଡ ଖାଦ୍ୟ, ଲୁଣ, ଭିଟାମିନ୍ ଏବଂ ପାତଳବଣ ଦ୍ଵାରା ଗଠିତ ।

୩୩.୬ ପଶୁମାନଙ୍କରେ ଜିନାୟ ବିକାଶ

ପଶୁମାନଙ୍କର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଓଜନ ପଦ୍ଧତି ନିୟମର ପ୍ରୟୋଗଦ୍ଵାରା ଦୃଢ଼ ଅଣ୍ଡା ତଥା ମାଂସର ଉତ୍ପାଦନରେ ଆସିଛି । ଅଣ୍ଡା ଉତ୍ପାଦନରେ ବୃଦ୍ଧି ପଶୁପାଳନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରଜତ ବିପ୍ଳବ ଆଣିଛି । ଏହି ଦିଗରେ କୃତ୍ରିମ ଗର୍ଭସଞ୍ଚାର ଏବଂ ଭୂଷ ପ୍ରତିରୋପଣ ପଦ୍ଧତିରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଶୁକ୍ରବିପନ ଏବଂ ଭୂଷ ପ୍ରତିରୋପଣ ।

- (i) କୃତ୍ରିମ ଗର୍ଭସଞ୍ଚାର : କୃତ୍ରିମ ଗର୍ଭସଞ୍ଚାର ପଦ୍ଧତିରେ ଇପ୍ସିତ କିସମର ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟବାନ ଷଷ୍ଠାରୁ ଶୁକ୍ରାଣୁ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ନିମ୍ନତାପମାତ୍ରାରେ ସାଜତି ରଖାଯାଏ ଏବଂ ନିର୍ଜୀବିତ ଉପକରଣ ଦ୍ବାରା ଅନ୍ୟ ଏକ କିସମର ଗାଈଠାରେ ସମାୟନ କରାଯାଏ । ଏହି ପଦ୍ଧତିର ଲାଭ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ ।
- (କ) ଗୋଟିଏ ଷଷ୍ଠରୁ ସଂଗୃହୀତ ଶୁକ୍ରାଣୁରେ ୩୦୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଈଙ୍କଠାରେ ସମାୟନ କରାଯାଇ ପାରିବ ।
- (ଖ) ଶୁକ୍ରାଣୁଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଜତି ରଖା ଯାଇପାରିବ ଏବଂ ବହୁତ ଦୂର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ।
- (ଗ) ସମାୟନରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କମ୍ ଓ ସଫଳତା ହାର ଅଧିକ ।
- (ii) **ଭୂଶ ପ୍ରତିରୋପଣ** - ଛେଳି ଓ ମେଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ କିସମର ଉନ୍ନତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଛି । ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ଉନ୍ନତତର କିସମ ଭୂଶଗୁଡ଼ିକୁ (ସେମାନଙ୍କ ବୃଦ୍ଧିର ଅବଧିକୁ ଆଧାର କରି) ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଅଲଗା କରିଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ନିମ୍ନମାନର ଗାଈଠାରେ ପ୍ରତିରୋପିତ କରାଯାଏ । ଏମାନଙ୍କର ଶରୀରରେ ଗର୍ଭଧାରଣ ସମୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ପଦ୍ଧତିଦ୍ବାରା ପଶୁସମ୍ପଦରେ ଗୁଣାତ୍ମକ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦନଶକ୍ତି ଉନ୍ନତ କରିହେବ । କୃତ୍ରିମ ଗର୍ଭସଞ୍ଚାର ଅପେକ୍ଷା ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ସଂକ୍ରମଣ ହେବାର ଅଧିକ ସମ୍ଭାବନା ଥିବାରୁ ଏହାର ସଫଳତା ହାର କମ୍ ।

୩୩.୭ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ରୋଗ

ବୀଜାଣୁ, ଭୂତାଣୁ, କବକ, ଆଦିପ୍ରାଣୀ ଓ କୃମି ଆଦିଦ୍ବାରା ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁମାନେ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି ।

(a) ଗୋରୁଗାଈ

ଗୋରୁଗାଈମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ରୋଗ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ :

ରୋଗଜନକର	ରୋଗ	ଲକ୍ଷଣ
ପ୍ରକାର		
ବୀଜାଣୁ	ଆନ୍ତାକ୍ତ ଯକ୍ଷ୍ମା	ଶରୀରରେ ଫୁଲିଯିବା ଯୋଗୁ ଦୁର୍ଗ୍ର ଦେବା କମିଯାଏ ଶୁଖିଲାଭଗ୍ନ କାଶ, ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍‌ରେ ପ୍ରଭାବ
ଭୂତାଣୁ	ଫାଟୁଆ ରୋଗ ଓ ଜ୍ୱର ପଶୁମହାମାରୀ	ଅଧିକ ଲାଳବାହାରି, ଛୋଟେଇ ଚାଲିବା ଜ୍ୱରରେ ଶରୀର ଅଧିକ ଡାଳିବା, ତରଳ ଝାଡ଼ାରେ ରକ୍ତ ପଡ଼ିବା
ଆଦିପ୍ରାଣୀ ପ୍ରାଣୀ କବକ	ଟ୍ରିପାନୋସୋମିୟାସିସ୍ ଯାଦୁ	ମଝିରେ ମଝିରେ ଜ୍ୱର ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଓ ଗଳାରେ ଗୋଲିଆ ଯାଦୁର ଘାଆ

ଟିପ୍ପଣୀ

(b) କୁକୁଡ଼ା ରୋଗ(ପକ୍ଷୀରୋଗ)

କୁକୁଡ଼ାମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବାୟୁଚଳାଚଳ କରୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଓ କୁକୁଡ଼ା ଚିଆଁମାନଙ୍କୁ ଟୀକା ଦିଆଯାଏ । କୁକୁଡ଼ା ମାନଙ୍କର ରୋଗକୁ ସଂକ୍ରାମକ ଓ ଅସଂକ୍ରାମକ ରୂପେ ବିଭାଗୀକରଣ କରାଯାଇପାରେ । ତୁଟିପୁର୍ଣ୍ଣ ପରିଚାଳନା, ତୁଟିପୁର୍ଣ୍ଣ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ନିଅଣ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ କିମ୍ବା ପୋଷଣରେ ଅଭାବହେଲା ଅସଂକ୍ରାମକ ରୋଗ ହେବାର କାରଣ । ରୋଗଜନକର ପ୍ରକାରକୁ ନେଇ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ସଂକ୍ରାମକ ରୋଗର ବିଭାଗୀକରଣ କରାଯାଇଛି ।

ପରଜୀବୀ (ବାହ୍ୟ)	: ଡକ୍ଟେରୀ, ମାଇଟ୍, ଟିକ୍ସ, ରକ୍ତଶୋଷା କୀଟ
(ଆନ୍ତର)	: ଗୋଲକୃମି, ଫିତାକୃମି ଏବଂ ହେକ୍ସାମିଟିଆସିସ୍
ଆଦିଜୀବ (ପ୍ରୋଟୋଜୋଆ)	: କୁକୁଡ଼ାରେ କକ୍ଷିତିଓସି, ଲ୍ୟୁକୋସାଇଟୋଜୁନୋସିସ୍ ।
ବାଜାଣ୍ଡ	: ପୁଲୋରମ୍, ଟାଇଫଏଡ୍, ପାରାଟାଇଫଏଡ୍, କୁକୁଡ଼ା ହଇଜା
ଭୂତାଣ୍ଡ	: ରାଣିକ୍ଷେତ ରୋଗ, କୁକୁଡ଼ା ବସନ୍ତ, ସଂକ୍ରାମକ ଶ୍ୱାସନଳୀୟ ପ୍ରଦାହ, ସଂକ୍ରାମକ ବରସାଇଟିସ୍, ପକ୍ଷୀଙ୍କ ଏନ୍ସେଫାଲୋ ମାଇସାଇଟିସ୍, ମାରେକ୍ସରୋଗ, ଲ୍ୟୁକୋସିସ୍, କ୍ରୋନିକ୍ ଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରୋଗ ହେପାଟାଇଟିସ୍ ଇତ୍ୟାଦି ।
କବକୀୟ	: ଆସପରଜିଲୋସିସ୍, ମୋନିଲିଆସିସ୍ ।

ପାଠଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ୩୩.୨

୧. ଗୋରୁଗାଈଙ୍କର ସାଧାରଣ ବୀଜାଣୁଜନିତ ରୋଗର ନାମ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ଦିଅ ।

୨. ଯେ କୌଣସି ଦୁଇଟି ଉନ୍ନତ ଧରଣର କୁକୁଡ଼ା କିସମର ନାମ ଦିଅ ।

୩. ଯେ କୌଣସି ଦୁଇଟି ଭାର ବହନ କରୁଥିବା ପଶୁର ନାମ ଦିଅ ।

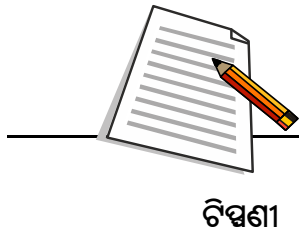
(i) _____

(ii) _____

୪. ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ବଂଶଗତିରେ ଉନ୍ନତି ଦୁଇଟି ଉପାୟ ପ୍ରଦାନ କର ।

(i) _____

(ii) _____

ଚିତ୍ରଣୀ

୫. ଗୋଟିଏ ଗୋରୁ ରକ୍ତବିବର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକ ଲୁହାଳୁହା ତରଳ ଝାଡ଼ାରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଅଛି । ଏହି ରୋଗର ନାମ ଦିଅ ଓ ଏହାର ଲକ୍ଷଣ ଲେଖ ।

୬. ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ରୋଗସବୁ ଉଲ୍ଲେଖ କର ।

ତୁମେ କ'ଣ ଶିଖୁଲ :

- ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଜନନ, ଖାଦ୍ୟାଭାସ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନ ପଦ୍ଧତିକୁ ପଞ୍ଜୀକରଣ କୁହାଯାଏ ।
- କେତେକ ଅଧିକ ଦୁର୍ଗୁ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଗାଈ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ- ସିନ୍ଧି, ସାହିସ୍ତ୍ରାଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ।
- ଫ୍ରେସ୍‌ଏନ୍, ଜର୍ସି, ସ୍ବିସ୍ ଗାଈମାନେ ଅଧିକ ଦୁର୍ଗୁ ପ୍ରଦାନକାରୀ ବିଦେଶୀ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି ।
- ଗୋରୁମହିଷାଦିମାନଙ୍କର ଗୋବର ଖତ, ଲକ୍ଷନ, ଜୈବିକ ଗ୍ୟାସ ରୋଷାଲ ଓ ଆଲୋକ ପାଇଁ ଯୋଗାଏ ।
- ଦୁଧ, ତରଳ, ତମତା ଏବଂ ଖତ ମେଣ୍ଟା ଯୋଗାଏ ।
- ମେଣ୍ଟାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ମଧ୍ୟରେ ବିକାନ୍ତିରୀ, କାଶ୍ମିରୀ, ଗଢ଼ି ଅନ୍ୟତମ ।
- ଭାରତୀୟ କୁକୁଡ଼ାମାନେ ଅଧିକ ମଂସ ଯୋଗାଉଥାନ୍ତି ।
- ଭାରତୀୟ କୁକୁଡ଼ାମାନଙ୍କର ଅସିଲ୍, ଘାଗସ୍, ଚିତାଗଢ଼ ଏବଂ ବସ୍ତା କେତୋଟି କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି ।
- ଭାରତୀୟ କୁକୁଡ଼ାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଆଇଏଲ୍‌ଏସ୍ ୨ ଏବଂ ବି ୭୭ କେତୋଟି ବିକଶିତ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି ।
- ବଂଶଗତିରେ ଉନ୍ନତ ଆଣିବାର କେତୋଟି ଉପାୟ ହେଲା କୃତ୍ରିମ ଗର୍ଭସଞ୍ଚାର ଓ ଭୁଣ ପ୍ରତିରୋଧ ।
- ବୀଜାଣୁ, ଭୂତାଣୁ, କବକ ଓ ଆଦିପ୍ରାଣୀ ରୋଗରେ ଗୋରୁମହିଷାଦିମାନେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ।
- ରାନିଂଗେତ ଏବଂ କୁକୁଡ଼ା ବସନ୍ତଜନିତ ପକ୍ଷୀ ରୋଗ ।

ପାଠ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ :

୧. ପଞ୍ଜୀକରଣ ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞା ଦିଅ ।

୨. କୃତ୍ରିମ ଗର୍ଭସଞ୍ଚାରର ଗୁରୁତ୍ୱ ଆଲୋଚନା କର ।
୩. ପଶୁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ଗୀକରଣ କର । ପ୍ରତ୍ୟେକରୁ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ଉଦାହରଣ ଦିଅ ।
୪. ଗୋରୁମହିଷାଦିମାନଙ୍କୁ ହେଉଥିବା ଯେ କୌଣସି ତିନୋଟି ରୋଗର ନାମ ଏଥିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ରୋଗଜନକ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଲକ୍ଷଣ ଦିଅ ।

ପାଠଗତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର

୩୩.୧

୧. ପଶୁପାଳନ
୨. ୩୩.୧ ଭାଗ ଦେଖ
୩. ଗିର, ରେଡ୍, ସିନ୍ଧି, ସହିଦ୍ୱାଲ୍
୪. ତକ୍କୁୟୁକ୍ତ ଓ ଅତି ସାହି

୩୩.୨

୧. ଆନ୍ଧ୍ରାପ୍ରଦେଶ-ଶରୀରରେ ଫୁଲା, ଯକ୍ଷ୍ମା-ଶୁଖିଲା ଖାସ, ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ ସଂକ୍ରମଣ
୨. ଆଇଏଲଏସ୍ 82, ବି77 (ILS 82, B77)
୩. ଘୋଡ଼ା, ଖଜ, ଓଟ
୪. କ) କୃତ୍ରିମ ଗର୍ଭସଞ୍ଚାର ଖ) ଭୂମି ପ୍ରତିରୋପଣ
୫. ରେଶ୍‌ର ପେଷ୍ଟ, ଭୂତାଣୁ
୬. ରାନିଶେତ, ଗାଈ ବସନ୍ତ

ଟିପ୍ପଣୀ